

Česká obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. město Praha
Štěpánská 15, 120 00 Praha 2

Čj.: ČOI 169149/17/1000
Sp.zn. 32332/16/1000
SEČ 10/1333/16/11

V Praze dne 28. 12. 2017

R O Z H O D N U T Í

V řízení o uložení pokuty podle ustanovení § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) zahájeném podle ustanovení § 150 odst. 1, 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) vydáním a oznámením příkazu jako prvním úkonem v tomto řízení

u k l á d á

účastníkovi řízení, obchodní společnosti **Warman s.r.o.**, se sídlem Pilská 20, 198 00 Praha 9 - Hostavice, IČ 24725056,

I. pokutu 120.000,- Kč, slovy: sto dvacet tisíc korun českých,

–za **správní delikt podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách**, kterého se účastník řízení dopustil tím, že při kontrole provedené dne 15.3.2016 v čerpací stanici „Warman“ umístěné na adrese Říčanská, Sibřina, 250 84, prodával motorovou naftu pro mírné klima (Diesel) nesplňující požadavek na jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále jen „vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot“) a ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí P.M. byla při analýze zjištěna hodnota 46°C, přičemž normou stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 53°C, čímž nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014),

II. nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč, slovy: jeden tisíc korun českých, podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu.

Uloženou **pokutu** je účastník řízení povinen zaplatit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, **č. účtu 3754-829011/0710**, VS 1113331016, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Náklady řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. účtu **19-829011/0710**, VS 1113331016, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

O d ů v o d n ě n í

V dané věci byla účastníkovi řízení Českou obchodní inspekcí, inspektorátem Středočeským a Hl. město Praha, uložena příkazem ze dne 7.11. 2016, č.j.: 10/1333/16/P/11 pokuta ve výši 120.000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení dle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve výši 1.000,- Kč. Proti vydanému příkazu, doručenému dne 10.11.2016, podal účastník řízení včasný odpor, kterým se příkaz ze zákona ruší a řízení pokračuje.

Sdělením ze dne 28.12.2016, doručeným dne 2.1.2016, správní orgán zpravil účastníka řízení o tom, že již shromáždil podklady potřebné k rozhodnutí, které vydá nejdříve po uplynutí pěti dnů od doručení sdělení a připomenul mu jeho trvajícím oprávněním navrhopvat po dobu řízení důkazy, popř. činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení stanovisko k předmětu řízení a k podkladům rozhodnutí.

Na uvedené účastník řízení nereagoval.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, nestanoví-li zákon, že některý podklad je pro správní orgán závazný, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ti jsou pak podle ustanovení § 52 správního řádu povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení.

Skutkový stav od zahájení správního řízení žádné změny nedoznal, správní spis nebyl nijak doplňován, vyjma odporu doručeného dne 14.11.2016, sdělení ze dne 28.12.2016 a protokolu o nahlížení do spisu ze dne 11.1.2017. Správní orgán má za to, že skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytýkané protiprávní jednání. Kontrola byla provedena na základě a v mezích zákona, protokol o kontrole ze dne 29.4.2016 (dále jen „protokol o kontrole“) byl vyhotoven podle zákona a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole.

Při rozhodování vyšel správní orgán z následujících skutečností:

Při kontrole provedené pracovníky České obchodní inspekce dne 15.3.2016 v čerpací stanici pohonných hmot Warman“ umístěné na adrese Říčanská, Sibřina, 250 84 byly podle ustanovení § 8 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb. o kontrole, (kontrolní řád), v rozhodném znění, odebrány za účelem posouzení jakosti vzorky prodávané motorové nafty - Diesel (dále jen „Motorová nafta“) - vzorek č. 86/10/16/V a dále vzorky prodávaného Benzínu Natural 95 dále jen „Benzín“) - vzorek č. 85/10/16/V.

Odběr vzorků byl uskutečněn podle článku 6 normy ČSN EN 14275 Motorová paliva – Hodnocení kvality automobilového benzínu a motorové nafty – Vzorkování z výdejních pistolí veřejných a neveřejných čerpacích stanic, podmínek stanovených zákonem o pohonných hmotách a vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot). Vlastní odběr vzorků byl proveden podle platné Metodiky České obchodní inspekce do nových, čistých, těsnících a suchých vzorkovnic – kanystrů a lahví označených UN kódem dle ADR. Před provedením odběru vzorků bylo uskutečněno odčerpání minimálně 4 litrů z výdejní pistole, ze které byly následně plněny vzorkovnice. Výtoková trubka výdejní pistole byla před odběrem pohonné hmoty pečlivě očištěna bavlněnou tkaninou a až poté byla výtoková trubka vložena do vzorkovacích nádob a aktivováním plnicího mechanismu byly vzorkovnice postupným a plynulým způsobem naplněny na 75 – 80 % objemu tak, aby bylo sníženo pění a ztráta lehkých podílů a současně, aby bylo zabráněno vystřikávání. Vzorkovnice byly plněny rychlostí umožňující únik vytlačeného vzduchu ze vzorkovnice, aniž by docházelo k unášení vzorkované pohonné hmoty. Vzorkovnice byly ihned po ukončení jejich plnění uzavřeny uzávěry s těsněním a garančním kroužkem. Po potvrzení těsnosti vzorkovnice, jejím označení štítkem obsahujícím datum uskutečnění vzorkování, druhem vzorkované pohonné hmoty a identifikačním číslem kódem vzorku (číslem vzorku České obchodní inspekce). Poté byl uzávěr vzorkovnice zapečetěn bezpečnostní páskou a vzorkovnice byly vloženy do izolovaného chladicího boxu. Následně byly odebrané vzorky předány k laboratornímu posouzení Zkušební laboratoři SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10.

Ze Zkušebního protokolu č. 87837, vystaveného dne 17.3.2016 Zkušební laboratoří č. 1152.1, akreditovanou Českým institutem pro akreditaci o.p.s. podle ČSN EN ISO/IEC 17025:2005, SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10 (dále jen „Zkušební protokol“ a „Zkušební laboratoř“) a z výsledků laboratorního hodnocení bylo správním orgánem zjištěno, že odebraná Motorová nafta nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014), neboť ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí P.M. byla naměřena hodnota 46,0°C, ačkoli normou ČSN EN 590 (2014) stanovená limitní hodnota, při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259, činí minimálně 53,0°C.

Z listiny označené „Věc: Výsledky laboratorních zkoušek odebraných vzorků paliv“ vypracované dne 18.3.2016 Zkušební laboratoří (dále jen „Výsledky laboratorních zkoušek“) bylo správním orgánem zjištěno, že výsledek hodnocení pro zkoušený ukazatel bod vzplanutí byl vyhodnocen jako odchylka 1A*, tj. jako neúmyslná odchylka způsobená provozní nekázní s malým vlivem na motor a životní prostředí.

O závěrech obsažených ve Zkušebním protokolu a ve Výsledcích laboratorních zkoušek nemá správní orgán důvodu pochybovat, neboť laboratorní zkoušky byly provedeny v akreditované Zkušební laboratoři a vlastní vyhodnocení výsledků bylo provedeno podle SIP 2.1 v souladu s ČSN EN ISO/IEC 17020:2012 ČSN EN 590.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách platí, že pohonné hmoty lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Prodejem pohonné hmoty ve shora uvedené čerpací stanici porušila obviněná ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť prodala kontrolním pracovníkům České obchodní inspekce v postavení spotřebitelů pohonnou hmotu nevyhovující požadavku na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, čímž se dopustila správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách platí, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1.

Za tento správní delikt se podle ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách, uloží pokuta do 5 000 000 Kč.

Správní orgán musí v dané věci respektovat čl. 40 odst. 6 Listiny, podle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, avšak pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ustanovení § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

Podle ustanovení § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Podle ustanovení § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Účastník řízení se protiprávního jednání dopustila před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Správní orgán se proto zabýval srovnáním relevantních právních úprav. Zákon o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, vytýkané protiprávní jednání v ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) za přestupek považuje i nadále. Pokud jde o výměru pokuty, zákon o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, v uvedeném směru též žádné zásadní změny nedoznal, neboť ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve znění účinném v době spáchání správního deliktu a ustanovení § 9 odst. 14 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, umožňují shodně uložit za uvedený správní delikt (přestupek) pokutu do výše 5.000 000,- Kč. Kritéria stanovená v ustanoveních § 37 a následujících zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich neodůvodňují v případě obviněné stanovení výhodnějšího druhu a výměry trestu, a to ani

s přihlédnutím k demonstrativnímu výčtu polehčujících okolností uvedených v ustanovení § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ani s uvážením institutů trestu podmíněného upuštění od uložení správního trestu podle ustanovení § 42 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, upuštění od uložení správního trestu podle ustanovení § 43 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ani institutu umožňujícího mimořádné snížení výměry pokuty podle ustanovení § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neboť zákonné podmínky pro jejich použití v případě účastníka řízení nebyly shledány.

Z výše uvedených důvodů vycházel správní orgán při určení druhu a výměry sankce za správní delikt ze zákona o pohonných hmotách ve znění účinném v době spáchání správního deliktu s tím, že při určení druhu a výměry sankce za správní delikt, který byl spáchán přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, aplikoval ustanovení zákona o pohonných hmotách ve znění účinném v době spáchání správního deliktu, neboť ustanovení o určení druhu a výměry sankce za přestupek podle zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, neshledal pro účastníka řízení výhodnější.

Správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná a odpovědnost kontrolované osoby za plně prokázanou. V podrobnostech odkazuje správní orgán na obsah protokolu o kontrole ze dne 29.4.2016 a dalších podkladů, které jsou součástí spisového materiálu, se kterými byl účastník řádně seznámen.

Při určení výměry pokuty přihlédl správní orgán v souladu s ustanovením § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům.

Způsob spáchání správního deliktu spočívající v prodeji Motorové nafty nespĺňující jakostní kritéria považuje správní orgán za typický pro uvedený druh deliktu, a proto jej nehodnotí ani ve prospěch, ani k tíži účastníka řízení.

Analýzou vzorku Motorové nafty byla zjištěna odchylka 7 °C v ukazateli bod vzplanutí od stanoveného minima 53°C (při zahrnutí nejistoty měření). Tato odchylka byla Zkušební laboratoří vyhodnocena jako neúmyslná odchylka. Nižší bod vzplanutí indikuje kontaminaci Motorové nafty benzínem v důsledku provozní chyby. Zjištěná odchylka může za běžného provozu způsobit zhoršení jeho jízdních a bezpečnostních vlastností a tím poškodit oprávněné zájmy spotřebitele. Správním orgánem je v tomto případě postupováno zejména s ohledem na zájmy spotřebitelů, kteří nemají žádnou možnost zjistit kvalitu nakupovaných pohonných hmot a vyhnout se tak případným nepříznivým důsledkům.

Závažnost správního deliktu hodnotil správní orgán především z pohledu charakteru a velikosti odchylky u ukazatele bodu vzplanutí u Motorové nafty, která představuje méně významné nedodržení stanovené jakosti. S hodnocením závažnosti zjištěného správního deliktu také úzce souvisící i závažnost jeho následků spočívajících v možném zhoršení jízdních a bezpečnostních vlastností pohonné hmoty, k čemuž správní orgán při svých úvahách o výši ukládaného sankčního opatření rovněž přihlížel. Hodnocení následků používání pohonné hmoty nevyhovující jakosti se odvíjí mj. i od doby, po kterou je nevyhovující pohonná hmota používána a jak velké množství této nevyhovující pohonné hmoty bylo spotřebitelům prodáno

Výše citované ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách konstruuje odpovědnost za správní delikt, jehož se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1, jako odpovědnost objektivní, tj. jako odpovědnost za protiprávní jednání bez ohledu na zavinění. Obligatorním znakem skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách tak není zavinění, v důsledku čehož k dovození odpovědnosti právnické nebo podnikající fyzické osoby postačuje nesplnění povinnosti stanovené v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, tj. prodej nebo výdej pohonné hmoty nesplňující požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštěními právními předpisy a českými technickými normami.

V posuzovaném případě odebraný vzorek Motorové nafty nevyhověl ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí, neboť účastníkem řízení prodávaná Motorová nafta nesplňovala požadovaný na jakost stanovený českou technickou normou ČSN EN 590 (2014). Ačkoli zjištěný rozdíl 7°C byl vyhodnocen jako neúmyslná odchylka způsobená provozní nekázní s malým vlivem na motor a životní prostředí, nelze ji však v žádném případě hodnotit jako odchylku zcela zanedbatelnou nepostačující k naplnění materiální stránky skutkové podstaty správního deliktu.

V daném případě nelze zohlednit ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, podle něhož právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Ustanovení § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách obsahuje obecný liberační důvod, k jehož naplnění musí právnická osoba prokázat, že provedla technicky možná opatření, způsobila účinně zabránit porušování zákona, přičemž nepostačí poukaz provozovatele na to, že tato opatření po něm nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by jejich provádění nebylo ekonomické (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.9.2014, č.j. 4 As 123/2014 – 33).

Ve vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 17.5.2016 účastník řízení prostřednictvím svého právního zástupce mimo jiné namítal, že kontrolovaný subjekt odebírá jím dále prodávané pohonné hmoty pouze od výhradního odběratele, a to ČEPRO, a.s. Z tohoto důvodu účastník řízení již dne 17.3.2016 reklamoval u společnosti ČEPRO, a.s. dodávku motorové nafty ze dne 11.3.2016. V rámci reklamace bylo zjištěno, že samotnou dodávku motorové nafty uskutečnil smluvní dopravce společnosti ČEPRO, a.s., kterým je obchodní společnost MP TRADE INVEST s.r.o., se sídlem Praha 4, Libušská 274, IČ 27180972. Společnost ČEPRO, a.s. dopisem ze dne 6.4.2016 reklamaci uznala jako oprávněnou, neboť bylo zjištěno, že chyba nastala u dopravce, kdy jeho dispečer vybral špatný typ cisterny. V důsledku tohoto pochybení zůstalo v cisterně zbytkové množství předchozího produktu a byla tak kontaminována nafta, která byla dopravena na čerpací stanici Sibřina. Dále namítl, že dodavatel ČEPRO, a.s. dodává pouze certifikované pohonné hmoty a ručí za jejich kvalitu. Pokud dojde ke kontaminaci dodávané pohonné hmoty v době, kdy je tato dopravována na určenou čerpací stanici smluvním dopravcem dodavatele, nemůže ani tento proces provozovatel čerpací stanice jakkoliv ovlivnit a nemůže za přepravu, resp. kontaminaci pohonných hmot během této přepravy ani odpovídat.

Přestože účastník řízení předložil správnímu orgánu Dodací nákladní list T310084 vystavený dne 10.3.2016 společností ČEPRO, a.s., neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které lze požadovat, aby zabránil porušení povinnosti. Účastník řízení se totiž spoléhal na

solidnost dodavatele pohonné hmoty a dodržování provozní kázně při přečerpávání pohonné hmoty, aniž sám učinil kroky směřující k ověření kvality prodávané Motorové nafty.

Příčinu kontaminace Česká obchodní inspekce nezjišťovala ani neprokazovala, neboť není v reálných možnostech správního orgánu v případech porušení zákona o pohonných hmotách zjišťovat, jakým konkrétním pochybením byl škodlivý následek způsoben a vzhledem ke konstrukci odpovědnosti za správní delikt v tomto zákoně jako objektivní to ani není třeba.

Prodejem pohonné hmoty neodpovídající předepsané jakosti došlo k poškození spotřebitele, který má právo na kvalitní výrobky, není však prakticky schopen se bránit, neboť si jakost zakoupené pohonné hmoty nemá možnost zkontrolovat. Správní orgán si je vědom, že i provozovatel čerpací stanice má omezené možnosti při přejímce prodávaných pohonných hmot od svého dodavatele, je ovšem jen na něm, aby jich efektivně využil a zajistil, že jím prodávaná pohonná hmota splňuje stanovená kritéria.

Při svém rozhodování dbal správní orgán podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Sankce za protiprávní jednání by však s sebou měla nést i přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla veden k důslednějším dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázán.

Správní orgán vychází z ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, podle kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1. Prodávající tedy nese objektivní odpovědnost za jakost jím prodávaných pohonných hmot, tzn. bez ohledu na zavinění. Stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní správní delikt. Zjištěný správní delikt má charakter ohrožovací. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Z tohoto pohledu správní orgán zjištěnou odchylku zhodnotil tak, že jde o pochybení méně závažné, čemuž odpovídá výše uložené sankce. Ve prospěch účastníka řízení zohlednil správní orgán skutečnost, že se jednalo o účastníkovu první zjištěnou porušení zákona o pohonných hmotách.

Ačkoliv se jedná o delikt, za který zákonodárce umožnil uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč, rozhodl se správní orgán po zvážení všech zjištěných skutečností přistoupit k uložení pokuty při samé dolní hranice zákonné sazby, která dle názoru správního orgánu odpovídá zákonem stanoveným kritériím a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu. Přijaté řešení je podle ustanovení § 2 správního řádu v souladu s veřejným zájmem, odpovídá okolnostem daného případu a nevzniknou nedůvodné rozdíly při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů. Dle správního orgánu určená pokuta odpovídá i zásadě přiměřenosti uplatňované ve správním řízení, přičemž sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla vedena k důslednějším dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána.

Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra České republiky č. 520/2005 Sb., v plat. znění.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl správní orgán tak, jak vyplývá z výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Tato lhůta se počítá ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po dni, kdy došlo k jeho doručení. Nebude-li podáno odvolání v zákonné lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Ing. Jan Štěpánek
ředitel České obchodní inspekce
inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 9556/18/O100/1000/18/HI/Št

Dne: 7. 3. 2018

Sp. Zn. ČOI 32332/16/1000

COI0X00ZYWMU

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **Warman s. r. o.**, se sídlem Pilská 20, 198 00 Praha 9 – Hostavice, IČO 24725056, právně zast. JUDr. Ivanem Vávrou, advokátem, se sídlem Dlouhá 208/16, 412 01 Litoměřice, podaném proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. m. Prahy ze dne 28. 12. 2017, č. j. ČOI 169149/17/1000, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **120.000,- Kč** (slovy: jedno sto dvacet tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto**:

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1113331016, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1113331016, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 15. 3. 2016 v čerpací stanici Warman, umístěné na adrese Říčanská, 250 84 Sibřina, prodávala motorovou naftu pro mírné klima (Diesel) nespĺňující požadavek na jakost stanovený vyhláškou č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (dále jen „vyhláška č. 133/2010 Sb.“), neboť ve sledovaném ukazateli bod vzplanutí P. M. byla při analýze zjištěna hodnota 46 °C, přičemž normou ČSN EN 590 (2014) stanovená limitní hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 činí minimálně 53 °C.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 120.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém uvádí, že nepochybuje kontrolní zjištění. Odvolatel jako dlouholetý provozovatel čerpacích stanic věnuje kvalitě prodávaných pohonných hmot nadstandardní pozornost, dříve u něj žádné pochybení nebylo zjištěno. Odvolatel provádí obecná opatření (školení personálu, pravidelné kontroly činnosti personálu, pravidelné kontroly prodávaných produktů apod.), odvolatel po celou dobu své činnosti odebírá pohonné hmoty pouze od společnosti ČEPRO a. s. Tato společnost je považována za prestižního dodavatele pohonných hmot a je obecně známo, že jsou u ní nastaveny standardy kvality v maximálně možné míře.

Závada v kvalitě paliva, která byla zjištěna při kontrole, může vzniknout buď při procesu výroby paliva nebo při dopravě paliva z rafinerie do příslušné čerpací stanice nebo při skladování a výdeji paliva přímo na čerpací stanici.

Odvolatele výsledky kontroly nemile překvapily, okamžitě zjišťoval, kde mohlo dojít ke kontaminaci pohonné hmoty. Bylo zjištěno, že ke vzniku odchylky došlo při přepravě. Odvolatel již dne 17. 3. 2016 reklamoval dodávku motorové nafty ze dne 11. 3. 2016. Samotnou dodávku uskutečnil smluvní dopravce společnosti ČEPRO a. s., společnost MP TRADE INVEST s. r. o. Na výběr přepravce nemá odvolatel vliv. Dne 23. 3. 2016 uplatnil odvolatel nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy, společnost ČEPRO a. s. uznala tuto reklamaci jako oprávněnou, chyba nastala u dopravce, jehož dispečer vybral špatný typ cisterny. V důsledku tohoto pochybení zůstalo v cisterně zbytkové množství předchozího produktu, a tím došlo ke kontaminaci nafty prodávané na čerpací stanici odvolatele. Dne 4. 5. 2016 byla uzavřena dohoda o narovnání. Uvedené skutečnosti byly odvolatelem prokázány a doloženy již v předchozím průběhu správního řízení.

Orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí uvedl, že neshledal podmínky pro použití ust. § 42 až 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), aniž by tento svůj závěr řádně odůvodnil. Podle odvolatele by zejména ust. § 43 odst. 2 přestupkového zákona naplnilo účel zákona, a to zejména s ohledem

na účastníka řízení a charakter přestupku. Sám správní orgán konstatuje, že předmětné jednání je jednáním menší závažnosti a že nebylo zjištěno, že by se jednalo o opakované jednání odvolatele.

Odvolatel chápe objektivní odpovědnost za stíhaný přestupek, má však za to, že ani objektivní odpovědnost není zcela neomezená. Správní orgán je povinen zkoumat, zda došlo k jejímu naplnění. Naplněním objektivní odpovědnosti není sama o sobě existence protiprávního stavu, ale i okolnosti, za jakých bylo tohoto stavu dosaženo. Odvolatel postupoval způsobem, který lze označit za výjimečně obezřetný a zodpovědný. Odvolatel nakupuje pohonné hmoty od jediného dodavatele, který je spolehlivý, dodavatel zajišťuje i přepravu kupovaných pohonných hmot a jejich umístění do nádrží odvolatele. Bylo jednoznačně prokázáno, že chyba nastala u přepravce. Odvolatel tak nemůže souhlasit s posledním odstavcem na str. 6 napadeného rozhodnutí. Odvolatel se „*jen nespolehá*“, ale uzavírá smluvní ujednání, které za situace, kdy všichni účastníci tohoto smluvního ujednání dodržují své povinnosti, fakticky zcela vylučuje to, aby došlo ke kontaminaci produktu. Odvolatel neměl na chybující osobu žádný vliv a nemůže být odpovědný za její jednání.

Je třeba, aby správní orgán jasně uvedl, co v takové situaci má a může odvolatel konat a jakou má alternativu svého jednání. Správní orgán nemůže pouze stroze konstatovat, že se jedná o objektivní odpovědnost a tvrdit, že se odvolatel svým jednáním z této odpovědnosti nevyvinil. Pokud není objektivně možné, aby se odvolatel choval jinak, není možné z tohoto jednání dovozovat objektivní odpovědnost. Cílem správního trestání má být bezpochyby i to, co je v teorii nazýváno generální i individuální prevencí. Orgán prvního stupně však ve svém rozhodnutí neuvedl, co konkrétního měl odvolatel učinit, aby se zprostil odpovědnosti za přestupek podle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Na str. 7 napadeného rozhodnutí dospěl orgán prvního stupně ke zvláštnímu závěru, že si je vědom toho, že odvolatel má omezené možnosti kontroly jakosti prodávaných pohonných hmot, avšak je na něm, aby jich efektivně využil a zajistil, že bude prodávaná pohonná hmota splňovat veškeré požadavky na její jakost. Podle odvolatele se jedná o alibistický a nic neříkající závěr správního orgánu. Pokud by si tohoto byl správní orgán skutečně vědom, namísto teoretizování by sdělil, jakým způsobem by si toto představoval. Žádný na trhu působící subjekt reálně nemůže vlastnit u každé své čerpací stanice certifikovanou zkušebnu kvality pohonných hmot a provádět v rámci každé dodávky chemický rozbor pohonných hmot. I autorizované zkušebny provádějí rozborů v řádu dnů. Odvolatel může pouze vyloučit kontaminaci na svém zařízení a může vyloučit koupi od neprověřeného dodavatele. Pokud splní tyto podmínky, a přesto dojde k poškození kvality paliva, takováto opatření vylučují objektivní odpovědnost odvolatele, příp. tuto snižují na minimální hranici.

Odvolatel má za prokázané, že k závadnému stavu došlo v důsledku pochybení jiného subjektu, odvolatel nemohl učinit více, než učinil. Došlo k naplnění liberačního důvodu dle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Správní orgán měl zvážit, zda sankci uloží či nikoli, bylo jeho povinností zvážit, zda nelze věc vyřídit jiným způsobem. Tato snaha zjevně proběhla (viz str. 6 napadeného rozhodnutí), v rozhodnutí však zcela absentuje, proč tak postupováno nebylo a proč nebylo postupováno např. dle ust. § 43 odst. 2 přestupkového zákona.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby sám orgán prvního stupně napadené rozhodnutí zrušil, pokud tak neučiní, navrhuje odvolatel, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc orgánu prvního stupně k novému rozhodnutí, příp. aby napadené rozhodnutí změnil tak, že se od uložení správního trestu upouští.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

Odvolací orgán uvádí, že skutečnost, že odvolatele nebyl v minulosti sankcionován pro dané porušení, byla zohledněna v jeho prospěch již orgánem prvního stupně. Odvolatel v předchozím průběhu správního řízení neprokázal, že by prováděl pravidelné kontroly prodávaných produktů či další opatření, na která poukazuje. Odvolatel zejména neprokázal, že by před prodejem motorové nafty, která byla předmětem kontroly, provedl její rozbor tak, aby měl ověřeno, že tato pohonná hmota odpovídala všem jakostním požadavkům. Odvolací orgán souhlasí s orgánem prvního stupně, že pouhé spoléhání se na smluvní partnery nepředstavuje naplnění liberačního důvodu, odvolatel neprokázal, že by sám činil kroky k ověření prodávané pohonné hmoty. Odvolací orgán má za to, že odvolatel neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby porušení povinnosti zabránil.

Odpovědnost za daný správní delikt je odpovědností objektivní, správní orgán se tedy nemusí zabývat mírou zavinění, ke spáchání správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách může dojít i zcela nezaviněně. Prodávající má ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách jasně stanovenou povinnost prodávat pouze pohonné hmoty splňující požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštěními právními předpisy a českými technickými normami. Tuto povinnost odvolatel prokazatelně porušil, neboť dne 15. 3. 2016 na své čerpací stanici v Sibříně v Říčanské ul. prodával motorovou naftu nevyhovující limitním hodnotám daným ČSN EN 590 (2014) v parametru bod vzplanutí – naměřeno bylo 46 °C, ačkoli stanovená minimální hodnota je 53 °C. K objektivní odpovědnosti prodávajícího pohonných hmot se vyjádřil i Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudku ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010 – 52, kde se uvádí: *„Obdobně, jak je tomu u většiny správních deliktů (s výjimkou především přestupků), i v případě správní sankce podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se jedná o objektivní odpovědnost (odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění). Je tomu tak z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, tak jak to ostatně zmiňuje i sama stěžovatelka, by totiž bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také „odpovědnosti za výsledek“) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona.“* Správní orgán tedy není povinen zjišťovat, jakým způsobem došlo ke vzniku odchylky od stanovených jakostních požadavků, není povinen zabývat se mírou zavinění.

Odvolatel se nemůže zprostit své odpovědnosti ani poukázáním na to, že jakostní odchylka vznikla pochybením dopravce. Odvolací orgán odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 6. 2015, č. j. 15 A 125/2012-45 (potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015 - 35: *„Soud má však za to, že žalobce v rámci správního řízení existenci liberačních důvodů neprokázal. Žalobce odkazuje na rozbor obsažený v přepravních listech k předmětné naftě, ve kterých je uvedeno*

množství síry odpovídající příslušné normě. Rovněž poukázal na prohlášení samotného dodavatele společnosti ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s., že v předmětném období mohlo dojít při stáčení nafty do cisteren ke kontaminaci nafty látkou, která mohla způsobit vyšší množství síry v motorové naftě. S ohledem na výše rozebranou objektivní odpovědnost nezbyvá soudu než konstatovat, že uvedené skutečnosti nelze považovat za liberační důvody ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, když zjevně nepředstavují žalobcem vynaložené maximální úsilí k zabránění porušení povinnosti prodávat vyhovující pohonné hmoty. Soud považuje za nutné zdůraznit, že ani v případě, pokud by Česká obchodní inspekce zahájila kontrolu i u dodavatele žalobce ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s. a zjistila by u něho pochybení, neznamenaloby to zproštění odpovědnosti za správní delikt v daném případě u žalobce, neboť již samotným prodejem nevyhovující pohonné hmoty došlo z jeho strany k naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu.“ Odvolatel je odpovědný za prodej pohonných hmot splňujících veškeré jakostní požadavky, skutečnost, že pochybil jeho smluvní partner, nevylučuje odpovědnost odvolatele jako toho, kdo prodává pohonné hmoty. Odvolatel se však může soukromoprávní cestou domáhat náhrady škody na svém smluvním partnerovi.

Judikatura správních soudů se též podrobně věnuje otázce naplnění liberačního důvodu podle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Odvolatel neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby porušení své povinnosti zabránil. Náročnost provádění rozborů vzorků prodávaných pohonných hmot není důvodem pro liberaci. Odvolací orgán v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014-33, ve kterém se uvádí: *„Nejvyšší správní soud ovšem musí konstatovat, že náklady spojené s prováděním kontrol pohonných hmot nemohou samy o sobě způsobit, že by provádění kontrol nebylo možné podřadit pod veškeré úsilí, které lze po stěžovateli po právu požadovat, aby předešel prodeji nekvalitních pohonných hmot.“* Další závěry uvedené v posledně citovaném rozsudku shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015-35: *„K podmínkám liberace podle § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se Nejvyšší správní soud již v minulosti vyjádřil, a to v rozsudku ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014 – 33, publ. pod č. 3139/2015 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že (i) důkazní břemeno ohledně liberačních důvodů spočívá na obviněném, nikoliv na správním orgánu; (ii) pro naplnění liberačního důvodu přitom nepostačuje pouhé spolehnutí se na kontrolu prováděnou dodavatelem; (iii) na uvedeném nic nemění skutečnost, že žádný právní předpis nestanoví prodejcům pohonných hmot provádět kontroly; (iv) roli nehrají ani případné náklady vyžadované pro provádění kontrol za účelem vynaložení „veškerého úsilí“ požadovaného zákonem; přičemž (v) provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných hmot.“* Odvolací orgán je přesvědčen o tom, že odvolatel naplnění liberačního důvodu neprokázal, jeho odpovědnost za správní delikt podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách je jednoznačně dána.

Odvolací orgán nesouhlasí s tvrzením odvolatele, že naplněním objektivní odpovědnosti není sama o sobě existence závadného stavu, ale jsou jím i okolnosti, za jakých bylo tohoto stavu dosaženo. Správní orgán se touto otázkou pro vyvození odpovědnosti za správní delikt nemusí vůbec zajímat, podstatné je, zda došlo k prodeji nejakostní pohonné hmoty, což bylo v případě odvolatele prokázáno bez důvodných pochybností. Jak již bylo vysvětleno, pohonné hmoty je možné prodávat nebo vydávat pouze z odpovídající kvalitě, tuto svou povinnost odvolatel nedodržel.

Stavem předpokládaným ust. § 10 odst. 1 zákonem o pohonných hmotách není situace, kdy odchylka v jakosti vznikne jednáním dodavatele či přepravce. Odvolatel nepochybně mohl učinit více, např. mohl sám učinit kroky k ověření jakosti prodávané pohonné hmoty, příp. mohl po přepravci před stočením pohonné hmoty do nádrže odvolatele požadovat informaci o tom, jaká pohonná hmota se v cisterně nacházela předtím. Správní orgán však nemůže odvolatele instruovat, jak má zajistit prodej pohonných hmot splňujících jakostní požadavky. Takové rozhodnutí je na odvolateli, odvolatel si jako předmět svého podnikání zvolil prodej pohonných hmot, měl by si být vědom svých povinností a zajistit jejich dodržování. Odvolací orgán zdůrazňuje, že zákazníci očekávají, že zakoupí pohonnou hmotu v řádné kvalitě, přičemž prakticky nemají možnost ověřit jakost kupovaných pohonných hmot. Správní orgán není nadán pravomocí nařizovat podnikatelům, jaké kroky mají činit k zajištění dodržování svých povinností. Každý případ je jiný, má jiné okolnosti a nelze jednoznačně říci, jaké kroky podnikatele budou v konkrétním případě posouzeny jako naplňující liberační důvod. Tento závěr odvolacího orgánu není v rozporu s preventivním působením správního orgánu. Odvolací orgán výše uvedl, že kroky, které učinil odvolatel, nelze považovat za vynaložení veškerého úsilí, které bylo možné požadovat, odvolatel nedodržel svou povinnost danou ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Správní řízení i uložená pokuta mají dostatečně splňovat preventivní účinky, mají vést odvolatele k tomu, aby se napříště pochybení vyvaroval, odvolatel má možnost volby, jaká opatření za tímto účelem přijme. To, že správní orgán uznal, že prodávající pohonných hmot má omezené možnosti, jak ověřit, zda jím prodávaná pohonná hmota odpovídá jakostním požadavkům, neznamená, že by zajištění prodeje pouze pohonných hmot splňujících veškeré požadavky na jejich jakost bylo zcela vyloučené a že by prodávající neměl odpovídat za prodej nekvalitních pohonných hmot. Náročnost ověřování jakosti pohonných hmot není důvodem ke zbavení se odpovědnosti. Liberační důvod podle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách není koncipován tak, že prodávající za správní delikt neodpovídá v případě, že nejakost způsobil jeho smluvní partner.

Správní orgán neshledal důvod pro postup dle ust. § 42, 43 nebo 44 přestupkového zákona, nebyly splněny podmínky pro aplikaci předmětných ustanovení. Závažnost spáchaného správního deliktu je sice nízká, avšak ne natolik, aby bylo možné uvažovat o upuštění od potrestání, příp. o mimořádném snížení výměry pokuty. Samotné projednání věci v tomto případě k nápravě nepostačí.

Pokuta ve výši 120.000,- Kč je přiměřená, odpovídá okolnostem případu a pokutám ukládaným v obdobných případech a dostatečně splňuje represivní i preventivní účinky. Výše uložené pokuty byla řádně odůvodněna, správní orgán se zabýval všemi kritérii pro určení výše sankce danými ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, tedy závažností správního deliktu, zejména způsobem jeho spáchání a jeho následky. Způsob spáchání správního deliktu spočívající v prodeji nejakostní motorové nafty byl hodnocen jako typický pro daný správní delikt, nebyl proto hodnocen ani ve prospěch ani v neprospěch odvolatele. Na druhou stranu ve prospěch odvolatele bylo zohledněno, že se jednalo o menší odchylku od stanovené limitní hodnoty bodu vzplanutí (odchylka o 7 °C) a že nejakost byla způsobena provozní chybou (dle odvolatelem předložených podkladů se jednalo o chybu na straně dopravce). Následky správního deliktu byly hodnoceny též ve prospěch odvolatele, neboť vliv na motor či životní prostředí mohl být vzhledem k velikosti odchylky pouze malý. Je třeba dodat, že kupující očekává, že mu bude prodána pohonná hmota splňující veškeré jakostní požadavky, toto očekávání nebylo v posuzovaném případě naplněno. Jako polehčující okolnost bylo hodnoceno též to, že se odvolatel v minulosti daného pochybení nedopustil. Pokud jde o pokuty ukládané v obdobných případech, odvolací orgán poukazuje např. na rozhodnutí ze

dne 14. 7. 2015, č. j. ČOI 62508/15/O100/1000/15/HI/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 130.000,- Kč pro prodej motorové nafty nevyhovující jakostním požadavkům v ukazateli bod vzplanutí (zjištěno 43 °C); nebo na rozhodnutí 25. 4. 2017, č. j. ČOI 28324/17/O100/2700/17/Ber/Št, kterým byla uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč pro prodej motorové nafty nevyhovující jakostním požadavkům v ukazateli bod vzplanutí (zjištěno 44,5 °C). Obě rozhodnutí jsou k dispozici na www.coi.cz v sekci Pro spotřebitele – Pokuty za nejakostní paliva.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce